

[Vesterager.] vil blive mange, der vil faa uhyre svært ved at bære det, for ikke at sige, at det vil blive umuligt for dem.

Jeg vil ogsaa gerne vide, om det, hvis man nu vil gennemføre disse Foranstaltninger ved Laan, saa er muligt for Kommunerne at laane Midlerne. Jeg ved i alt Fald, at der er Kommuner, som har søgt at gennemføre visse andre kommunale Foranstaltninger ved Laan, men at det ikke har været muligt for dem at faa det. Efter den skræppe, banktekniske Pengepolitik, som føres fra Regeringens Side herhjemme, er det overhovedet saare vanskeligt for Kommunerne at faa nødvendige Laan til saadanne Foranstaltninger. Naar man maaske ikke engang kan anvise denne Udvej, kan man dog ikke forlange, at Kommunerne skal gennemføre disse dyre Foranstaltninger, og derfor maa jeg bede om, at man i høj Grad er forsigtig med Hensyn til Udgifterne og med at vælte saa store Byrder ind over de i Forvejen haardt anspændte Kommuner. Jeg skal derfor anbefale, at vi stemmer for de af Det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag.

Venstres Ændringer er jo stillet i Lovforslagsform, hvad jeg ikke skal indvende noget imod. Jeg vil blot sige, at der er visse Ting deri, som vi godt vilde være med til, men det bliver jo ikke saa helt let at sammenarbejde et Lovforslag, hvis hvert Parti møder med et selvstændigt Forslag. Nu er det altsaa sket, og jeg skal ikke indvende noget derimod, men dog naturligvis anbefale at stemme for de af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag.

A. M. Hansen: Saavel i Venstres som i de Konservatives Betænkning findes der Beklagelser over, at der ikke er opnaaet Enighed om det Lovforslag, som nu er til anden Behandling. Jeg deler i høj Grad disse Beklagelser, thi ogsaa jeg tillægger det stor Betydning, at en Lovgivning som denne, der har Bud til saa vide Kredse i Befolkningen, kan samle størst mulig Tilslutning her paa Rigsdagen. Og det er jo netop ud fra disse Betragtninger, at der saavel fra Undervisningsministerens som fra Regeringspartiernes Side er vist en udstrakt Imødekommenhed under de førte Udvalgsforhandlinger. Dette er da ogsaa erkendt af Oppositionen. Jeg behøver blot at minde om det ærede Medlem Hr. Arnth Jensens Udtalelser saavel ved Lovforslagets første Behandling som i Betænkningen. Jeg beder om den høje Formands Tilladelse til et ganske kort Citat. Det ærede Medlem

Hr. Arnth Jensen udtalte ved Lovforslagets første Behandling — det findes Sp. 2269 — følgende:

„Jeg vil nemlig gerne give den højt-ærede Undervisningsminister den Indrømmelse, at nærværende Lovforslag i mange Retninger og paa mange afgørende Punkter har taget Hensyn til de Ønsker, som er vore, selv om Lovforslaget endnu paa adskillige Omraader ikke i sin nuværende Form kan forvente vor Tilslutning.“

Og i Betænkningen skriver det ærede Medlem:

„at de af Ministeren og Flertallet stillede Ændringer i mange Maader er en Forbedring af Lovforslaget. . . . Altsaa, det ærede Medlem erkender, at der baade fra Ministerens og Regeringspartiernes Side er taget vidtgaaende Hensyn til Venstres Ønsker. Det ligger da nær at spørge: Paa hvilke Punkter har det ærede Medlem vist Imødekommenhed over for vore Synspunkter? Jeg har ikke kunnet finde nogen nævneværdig Hensyntagen til Forslagets Bestemmelser. Sammenligner man Venstres Ændringsforslag med det Ændringsforslag, Venstre stillede i Fjor, vil man se, at de i det store og hele er ens. Og naar dette er Tilfældet, er der jo ikke megen Alvor i det ærede Medlems Beklagelse over, at Enighed ikke er naaet. Det er dog saaledes, at skal Enighed naas, maa der vises Resignation fra alle Sider, men det har det ærede Medlem tilsyneladende endnu ikke forstaaet. Nej, siger det ærede Medlem Gang paa Gang — ogsaa i sin Tale i Gaar —, vel har Ministeren og Regeringspartierne taget vidtgaaende Hensyn til Venstres Ønsker, men det er ikke nok, der maa mere til.“

Lad os da se lidt paa de væsentligste af de Krav, det ærede Medlem stiller. Der er først de økonomiske Krav. Her kræver det ærede Medlem, at Staten skal overtage en større Del af Udgifterne. Herom vil jeg gerne sige, at det af Ministeren stillede Ændringsforslag til § 64 jo gaar ud paa, at Staten praktisk talt refunderer Halvdelen af Udgifterne til de i Medfør af Loven opførte Nybygninger, Tilbygninger og Nyanskaffelser. Venstre kræver netop, at det skal være Halvdelen. Hvis der her er en Forskel, kan den kun blive minimal, og kan vel ikke være tilstrækkelig til, at Partiet af den Grund skulde gaa imod Forslaget. Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen erklærede da ogsaa i sin Tale i Gaar, at her var indført en klækkelig Forhøjelse — det samme sagde det ærede Medlem Hr. Vesterager —, men